

GENOM DEN VILDA KAMELENS HEMLAND

up to the strain of Gobi travel. My native staff of six included two Mongol driver mechanics who had been with Dr. Hedin on his last journey. One of these was the Mongol Serat, whose invaluable services I obtained through Mr. Georg Söderbom of Kwei-hwa-ch'eng. Serat was my right-hand man throughout the journey. Starting as a youth in the service of Mr. Larson, he had spent his life wandering across the length and breadth of Inner and Outer Mongolia. Subsequently he made two expeditions with Dr. Hedin to Sinkiang, and he can now probably claim to know more than any one else about the routes and practical details of motor travel in Mongolia and Chinese Turkestan . . ."¹

Detta höga betyg åt Serat är ingalunda överdrivet och jag har för länge sedan berättat att han redan år 1928 av konungen hedrades med guldmedalj för trogen tjänst. Jag vet ingen, vare sig asiat eller europé som kan mäta sig med honom i kännedom om Centralasiens och framför allt Mongoliets vägar.

*

Den 30 november hade 216 år förflutit sedan Carl XII stupade. Dagens minne firades därmed att jag för Yew och Chen berättade om konungen. De funno hans öden sagolika och ekot därav imponerade nästan lika mäktigt på dem som verkligheten en gång i tiden kommit turkarna och Asiens hela muhammedanska värld att häpna.

Dagen förflöt i arbete, rådplägning och väntan. Kung och Serat skulle vara borta i fem dagar och den

¹ Geographical Journal, april 1937, p. 297 et seq.